

Н О В И К Н И Г И

Излезе от печат новата книга¹ на Петър Лазаров – първият професор в България по методика на обучението по география. На тази област той е посветил половин век от своя живот и над 250 публикации, свързани с учебната и извънкласна дейност по география. Автор е на много учебници и дидактически разработки, насочени към развитие и усъ-

вършенстване на географското образование в средното училище. Понастоящем е главен редактор на списание „География ‘21“ и член на научния съвет по педагогика към Висшата атестационна комисия.

„В продължение на повече от 50 години работа в обхвата на методиката на обучението по география. Бил съм свидетел на различни нови идеи и постанов-

ки в работата, които в повечето случаи бързо са отшумявали, въпреки началния интерес към тях. Във времето е останало основното, важното, необходимото, което учителят по география, особено в началото на своята професионална дейност, трябва да знае и прилага в работата си, за да гради авторитет сред своите ученици, колеги и общественост.

На основата на дългогодишен опит и в областта на теорията на методиката на обучението по география, и в обучителната практика на ученици и студенти, се постарях да отразя в настоящата разработка онова, което е най-важно и необходимо за всеки начинаещ учител, с увереността, че запознавайки се с него, той с течение на времето ще се развива и усъвършенства, давайки своя личен принос в по-нататъшното развитие на методиката на обучението по география.

Основна цел на настоящата разработка е цялостно осмисляне дейността на учителя, ръководещ обучението по география в средното училище, по пътя на неговото възможно най-добро организиране и реализиране и с оглед собственото си усъвършенстване и възходящо кариерно развитие.“

Из предговора

¹ П. Лазаров. **Кратка методика на обучението по география. Основни въпроси.** – С., 2009, 104 с.

АКТУАЛНИ ПРОБЛЕМИ НА ОБУЧЕНИЕТО ПО ГЕОГРАФИЯ

I проблем. За мястото на географията в учебния план на средното училище. Съгласно сегашния учебен план географията се изучава от V до X клас, при продължителност на средното образование до XIII клас. Времето, отделено на географията като учебна дисциплина, е недостатъчно и не дава възможност за оптимално разположение на необходимото за изучаване географско съдържание. Приключването на обучението по география две години преди завършване на средното образование силно ограничава възможностите на кандидатстващите във ВУЗ с география да се подготвят за съответния изпит.

II проблем. За времетраенето на обучението по география. Изучаването на географията като учебна дисциплина в средното училище с 1,5 часа седмично е неоправдано както в образователно, така и в педагогическо, дидактическо и психическо отношение. Обучение с един час седмично през едната половина на учебната година е недопустимо за основен предмет, какъвто е географията.

III проблем. За материалната база на обучението по география. Тя е много ограничена по брой и вид, остаряла и неотговаряща на изискванията за съвременен процес на обучение. Необходимо е снабдяването на училищата с разнообразни и съвременни средства за обучение, осигуряващи динамична и ангажираща учениците учебна работа.

IV проблем. За следдипломната квалификация на учителите по география. По същество тя е изоставена. Университетите, дали основна подготовка на учителите по география, не поемат грижа и отговорност за тяхната по-нататъшна квалификация, а институциите, с възможност за квалификационна дейност, не разполагат с ресурси за нейното осъществяване.

V проблем. За разпространение на добрия педагогически опит. Липсват местни, регионални и национални форуми за срещи и обмяна на опит на учителите по география. Недостатъчни са публикациите, отразяващи този опит, включително и в методическото списание „География ‘21“. Не се организират посещения в други страни за срещи с учители по география и запознаване с техните постижения и проблеми.

VI проблем. За авторитета на географията като наука и учебна дисциплина. Този авторитет трябва да се утвърждава непрекъснато и отговорни за това са както работещите в различни научни звена и преди всичко тези в специалност География на СУ „Св. Климент Охридски“ и Географският институт на БАН, но също така и националната учителска географска общност. От равнището на този авторитет зависи в най-висока степен мястото и престижността на географията като учебна дисциплина в българското средно училище. (с. 100-101).